

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 146

TARRAGONA, DIUMENG E, 10 DE GENER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

La veu d'Esquerra Republicana de Catalunya

El Partit democràtic de Catalunya, ànima i palestra de les llibertats del nostre poble, el Partit que mai ha defugit la responsabilitat històrica del moment —no obstant i els atacs de què SEMPRE ha estat objecte—, l'organisme polític màxim exponent de la ciutadania catalana, nascut a l'escalf d'unes reivindicacions socials que mai sapigueren aconseguir els qui blasonaven a Catalunya de catalanistes i fora de nostra terra no feien altra cosa que mercadejar ignominiosament amb el sentiment dels catalans, el Partit que sota el guiatge de Macià aconseguí traslladar els nostres anhels i dalits nacionalistes al cor d'Espanya, el Partit que sempre ha dit "Present" quan s'ha tractat de combatre el feixisme, el Partit que d'ençà del 19 de juliol tot ho ha donat a la causa del poble i en canvi res ha exigit, aquest Partit, aquesta organització política, i després de fer sentir la seva veu al Palau de Belles Arts enmig d'una geració i d'un entusiasme imponents, avui parlarà a Tarragona.

Les comarques tarragonines han copsat sempre amb preferència vers altres contrades de Catalunya els moviments socials i polítics que s'han vingut desenvolupant a Catalunya des del 14 d'abril de l'any 1931.

I en aquests moments en que algú, segurament guiat per mòbils de prosselitisme, intenta posar en dubte la significació revolucionària de la gent d'Esquerra Republicana de Catalunya de les nostres comarques, s'imposa que algú també, surti al pas de nombrosos equívocs i baixes maquinacions, dient eruaument que ningú —NINGU— amb més dret que els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya pot blasonar de republicanisme i actituds revolucionàries.

Que el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya ha tingut falles? Qui en dubta! Però, amics, això no té res a veure amb que ara i sota el pretext d'aquestes falles, vulgui negar-se l'actuació digna, responsable i revolucionària de la gent d'Esquerra a les nostres comarques.

Abans de l'any 31, després del 14 d'abril, quan les eleccions del 33, quan l'octubre del 34, fins la vigília del 19 de juliol... qui ha lluitat en contra del cacic i de la reacció, herbes verinoses que cobrien la terra de la majoria de nostres comarques? Qui s'ha vist perseguit? Qui ha romàs a les presons i als penals? Qui ha representat l'antifeixisme actiu? Qui ha amparat sempre les ideologies avançades?

Un Partit, uns homes, **ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA**.

No volem ara fer mèrits davant de la C. N. T., ni de la U. G. T., ni del P. O. U. M., ni del P. S. U. C., doncs desitgem com ningú la unió antifeixista única base sòlida per aconseguir la victòria, però ens interessa per un possible "malentès", fer unes preguntes més.

Abans del 19 de juliol, a les comarques de Terra Alta, La Ribera, Alt i Baix Priorat, Baix Ebre, Tarragonès, etc., etc., quin Partit, quina organització política posava a ratlla a cacies i a reaccionaris?

Era la C. N. T.? Era la U. G. T.? Era el P. O. U. M. Era el P. S. U. de C.?

No, doncs a la majoria de pobles aquestes organitzacions ni s'havien creat! Era Esquerra Republicana de Catalunya la que defensava al camperol de les urpes del terratinent, era aquest Partit qui recollia les aspiracions de la menestralia i de la democràcia de la nostra terra i es llançava sempre i en els moments de més perill a la consecució de les reivindicacions de l'obrer de ciutat i del camperol.

Ah! però, ve el 19 de juliol, i en aquestes comarques precisament, tothom se sent amb dret de dir-se revolucionari. Individus que sempre havien estat gossos del cacic, ingressen a les organitzacions sindicals i no solament són admesos, sinó que uns dies després—visca l'audàcia!— foragiten dels llocs de responsabilitat als homes d'Esquerra, els persegueixen i els diuen "contrarevolucionaris". Individus delatadors dels fets d'octubre, amics de la reacció —encoberts naturalment— porten llampant insignies d'organitzacions sindicals i partits polítics avançats, i amenacen continuament la gent d'Esquerra. I per últim molta gent d'Esquerra veu com tota una allau d'aprofitats i en nom d'una revolució —que deshonren— paguen el sacrifici i la lluita d'anys en contra de la reacció i del cacic amb la sang vessada d'uns militants.

Els "nous revolucionaris" d'aquestes comarques diuen que els homes d'Esquerra són uns burgesos! No, amics no, els homes d'Esquerra són dignes del nom que porten i sempre han palesat a les nostres comarques un esperit de sacrifici i d'honoradesa política que en aquests darrers temps ha arribat fins a l'heroicitat!

Per això i per moltes més coses considerem que la veu d'Esquerra Republicana de Catalunya s'imposava, es necessitava.

Avui el Partit majoritari de Catalunya té la paraula! Que pensin els homes que militen dins d'Esquerra Republicana de Catalunya, que darrera seu hi tenen una massa que confia amb Catalunya i viu per Catalunya i per la veritable revolució!

Un setmanari local que veu la flum els dissabtes, pregunta, en la seva edició d'ahir, si "LLIBERTAT" és òrgan d'un determinat partit o és un periòdic antifeixista.

Contestem gustosament la pregunta del col·lega amb dues raons: Primera. Si "LLIBERTAT" fos l'òrgan de l'esmentat partit no per això deixaria d'ésser antifeixista, puix l'organització de referència i l'antifeixisme són consubstancials, i no del 19 de juliol, precisament. Quan encara les sindicals i certs partits anomenats marxistes eren desconeguts a la major part de les nostres comarques, el partit a que alludeix el confrare era l'únic que treia les castanyes del foc.

Segona. A la pàgina quarta d'aquesta edició, els companys que ens fan la pregunta hi trobaran un article per R. Garriga, article que fustiga d'una manera despietada a certes organitzacions, entre les quals s'hi compta aquella que els mereix tanta simpatia. I si repasseu la col·lecció, vosaltres mateixos... I ja comprendreu que d'ésser certa la suposició, no tiràrem pedres al nostre terrat que, amb tot i ésser de vidres, no són tan fràgils com els d'altres.

Ja n'hi ha prou per avui, malgrat que per certes males intencions tenim excés d'argumentació.

Avis important

El Comitè Polític del Centre Republicà Federal, convoca els socis de la Joventut, Secció Femenina i del Centre per a les deu del matí d'avui, diumenge a l'estatge social, Rambla 14 d'Abil, 46, per tal d'assistir en corporació al miting que l'Esquerra Republicana de Catalunya celebrarà a dos quarts d'onze del matí al Teatre Tarragona.



Maria Teresa Muntadas, la gentil violoncel·lista que avui donarà un concert a "Filharmonià".

Vegeu a tercera pàgina el gran acte que Esquerra Republicana de Catalunya celebra aquest matí al Teatre Tarragona

Records de joventut

El sagristà de "La Marseillesa"

D'això ja fa una colla d'anys.

Al Teatre Principal de la nostra ciutat s'estrenava una obra lírica, sota el títol de "La Marseillesa" i aquest títol, amb els nostres poes anys, ens frapà de tal manera que no podèrem resistir a la tentació d'anar a veure-la.

Mai ens n'hem penedit.

Aquella obra era una obra revolucionària, està clar; imagineu-vos que s'hi feia una revolució, que semblava de debó, i fins hi sortia un sagristà de monges, al qual la camisa no li arribava al cos, de tanta por que tenia de que el matesse'n els revolucionaris i, per salvar la pell, ell també es va fer revolucionari.

Aquells versos que cantava a plena veu:

"Quisiera ver cien nobles colgados de un farol, racimo que algún día vendimi la nación."

"Yo soy descamisado y quiero la igualdad, ya que no tengo nada, que nadie tenga más!"

"El pensamiento es libre, proclamo en alta voz, y muera el que no piense... igual que pienso yo."

"Sangre y degollina

vayan por doquier, vayan por doquier, guerra y exterminio, ese es mi placer, ese es mi placer."

confessem que no varen espavordir-nos.

Ens serviren, però, de gran lliçó per a l'avenir, i els hem recordat sempre. I més que res, la gran figura còmica d'aquell pobre sagristà que, acostumat a la placidesa de la vida conventual, de cop i volta es sentís més revolucionari que ningú, perquè en el seu revolucionarisme hi veia l'únic "salvavides" per a afrontar aquella situació, per ell tan compromesa.

I, d'aleshores ençà, hem hagut de veure a la nostra pàtria tants trontolls i batzegades, i hem hagut d'intervenir tantes vegades en uns i altres, que no hem sabut sotstreu-re'ns a la tentació de cercar, en cada cas, el nou "sagristà", que no ha mancat mai a cap de les revoltes.

I en els moments actuals també en veiem d'aquells que fins ahir havien estat educats per jesuïtes o maristes, que després formaven part de totes les congregacions religioses i dels patronats aquells que compraven consciències a canvi d'un troc de pa, i que, a darre-hora, en veure-les mal dades, ingressaven apressadament a una sindical, com més extrema millor, o es feien del més extremista partit polític, cercant el seu "salvavides".

Fet naturalíssim, si vosaltres voleu, perquè la vida tothom l'estima, però, es dona el cas de que n'hi ha l'aquells "sagristans" que no s'accontenten amb fer de soldat de files i c. remouen i furguen per a arribar a dirigir les activitats de l'organització on han caigut, i... això és el que no poden ni deuen consentir els que porten, dintre l'organització, una vida llarga, lleial i curulla de sacrificis.

X. X. X.

Cartera de un refugiado

MIRANDO AL MAÑANA

El trabajo dignifica.
Un sitio para cada cosa y
cada cosa en su sitio.

Proverbio americano.

Momentos difíciles atravesamos para la organización de trabajos, tanto en la retaguardia, como en aquellas ciudades donde la garra fascista no ha podido, aún, crear nuevas víctimas.

Grande y difícil es la labor a desarrollar. La Guerra arrastra tras de sí, infinidad de nuevos trabajos que requieren hombres y energías nuevas, también, para el mejor cumplimiento de sus cometidos.

Los Sindicatos y Agrupaciones obreras han tenido que responder, con sus hombres, en estas tareas de gran responsabilidad, a veces (en su mayoría) careciendo de elementos técnicos, teniéndolos que suplir con personal preparado precipitadamente, sin otra teoría que la práctica rutinaria aprendida de momento.

Así se constituyeron Comités de Vigilancia, de incautaciones, de identificación, de Ayuda a los refugiados, de evacuación, de cultura, de fortificaciones y otros de extensa relación que tropezaron y tropiezan con infinidad de obstáculos, no por falta de voluntad en los que dirigen y desarrollan, sino por falta de conocimiento de los problemas que originan el éxito o el fracaso del cometido encomendado.

Del desconocimiento absoluto de las obligaciones a desarrollar dentro del seno de cada comité, le cuesta diariamente a la Economía Nacional unos cuantos millones de pesetas.

Es preciso, pues, que el Gobierno legítimo de la República, de acuerdo con la Generalidad de Cataluña y el de Vasconia, dicten normas y órdenes encaminadas a cortar esta vía de agua que, si de momento no se le da importancia, mañana puede ser, quizás, el motivo esencial del hundimiento de la Nación.

No pretendo lector, con esto, herir en lo más mínimo, ni intereses, ni personas que tengan su misión dentro de estos Comités. Hablo en tesis generales y sólo deseo que cada cual ocupe, no solamente el sitio que le pueda corresponder, sino aquél que sepa desempeñar dentro de sus propios conocimientos.

Como antifascista, mi frente de combate son las columnas de los periódicos y mi arma de defensa, la pluma. Mi obligación en defensa de la causa es declarar los males, para corregirlos y mejorarlos.

Precisamente no creo que exista un solo ciudadano que no esté encuadrado bajo la tutela de alguno de los Comités, y yo, como refugiado de Madrid, pertenezco al de "Ayuda a Refugiados" de esta provincia catalana.

De él os hablaré, ya que de los muchos que existen en España a alguno tendría que tomar como ejemplo.

Ha sido creado por el Gobierno legítimo, como lo caracteriza su nombre de "ayuda a refugiados" y su misión (muy extensa por cierto) es en extremo delicada y penosa.

Los camaradas que la componen son, todos ellos, trabajadores incansables, y están desempeñando su cometido con un entusiasmo indescriptible y una férrea voluntad, pero... como antes decía y aún en contra de su voluntad, dan "palos de ciego".

Las mismas atenciones se tienen con el refugiado, que todo lo ha perdido, incluso la salud, que con el que ha salido de Madrid u otro sitio cualquiera "huyendo de la quema" y con dinero (algunos en relativa abundancia). De esta forma se dará el caso que al final de la jornada, cuando volvamos de nuevo al punto de partida, los primeros regresarán en las mismas condiciones que salieron, mientras que los segundos, lo harán, habiendo multiplicado su humilde capital.

Después y como he dicho, en estas mismas columnas anteriormente, hay otro porcentaje muy importante, que son aquellos que escudados o agregados indebidamente a los evacuados, comen a costa del Estado en lugar de estar en los mismos sitios que les reclama la defensa de la causa.

Otro caso digno de tenerse en cuenta es el dar trabajo o empleo a algunos o algunas de los refugiados, con el fin de ayudarlos a tener algún ingreso para sobrellevar algo más positivamente, la cuestión económica porque atravesamos, pero se da el caso "peregrino" que aquellos que se les ha facilitado alguna ocupación son positivamente los menos necesitados.

También se precisa la creación de la Oficina de Información dentro del seno de los comités de refugiados para evitar el triste espectáculo de que muchos camaradas que regresan del frente con dos o tres fechas de permiso necesitan doble tiempo para encontrar y abrazar a sus familiares, pues traen la nota de que se encuentran en tal o cual capital y después resulta que es en uno o varios pueblos de la provincia. Habiéndose repetido el caso de tener que regresar al campo de batalla sin haber dado con su paradero.

Existen otras pequeñas cosas que, aunque dignas de mención, deben pasar desapercibidas en la seguridad que si no se han corregido están ya en vías de encauzamiento, y por lo tanto subsanadas.

Todo lo manifestado pone de relieve que los elementos que componen dichos Comités no son los culpables ni siquiera responsables de estas anomalías, al contrario, ellos, no tienen un instante de descanso, trabajando quizás muchas más horas de las que les corresponden, pero el vicio de origen está en el desempeño de dichos cargos.

Un cocinero de profesión no sabe un tabique ni levantar una mediana en un momento dado tendería; ni un albañil podría, tampoco, dirigir una comida para quinientos o mil comensales; pero si a cada uno le acoplamos dentro de su esfera el resultado sería más positivo y menos descaminado.

Todo podrá ser admisible como vía de ensayo, pero sin herir los intereses de la Economía Nacional, que son los intereses del Pueblo.

DANIEL R. PRADEDA

Mirador d'espectacles

SALO MODERN

"Marieta, la tremenda"

Anit s'estrenà aquesta cine-òpera, d'un comicisme atraient, portada al cel·luloide per la "Metro-Goldwyn". Aquesta producció és un interessant episodi d'intrigues i galanteries del regnat de Lluís XV, i serveix per mostrar-nos les possibilitats que, en nombre crescut pot oferir el film parlant per la realització d'arguments amb escenaris naturals, essent aquest factor un dels motius perquè la cinta agrada al públic, assolint un valor de màxima expressió. El director William S. V. Dyke, ha emprat aquest recurs integrant-hi balls i cançons magnífiques.

Protagonitza l'obra Jeannette Mac Donald, l'exquisida "prima donna" de la pantalla que li dona lloc a bastir una "Marieta" simpàtica, gràcies a les seves característiques. El baríton Nelson Eddy completa la seva tasca d'interpretar el galan, amb la cooperació de Frank Morgan, Elsa Lanchester, Cecilia Parker i Douglas Dumbrille.

IDEAL CINEMA

"El crimen del Vanities" i "El temple de les formoses". Tals foren els títols de les cintes projectades el passat diumenge. Ambdues són prou conegudes i aplaudides. La segona és una divertida història d'un cèlebre metge, especialista en cirurgia plàstica, perseguit pel sexe feble que desitja cercar una bellesa més perfecta. El tema frívol, a vegades satíric, dona lloc a contemplar escenes d'un xic caire humorístic, dins un ambient refinat.

En el treball artístic hi sobresurten Gary Grant i Genevieve Tobin.

"El Club de mitja nit"

Ahir, al mateix local, és projectada aquesta pel·lícula. Assumpta quelcom conegut i d'interès relatiu, però d'una hàbil i intel·ligent realització. Diverteix i té escenes d'emoció. La interpretació de primer ordre, apareixent Clive Brook, com una de les seves millors creacions. Amb ell, hi col·laboren George Raft, Helen Vinson i Alison Skipworth.

Completa el programa "El meu marit se casa", comèdia que té el valor d'ésser interpretada per Elisabet Landi i Gary Grant.

L'empresa de l'Ideal, d'acord amb el Comitè Econòmic d'Espectacles, ha organitzat sessions de cinema popular que tindran lloc els dimarts de cada setmana. Aplaudim la idea que creiem filla de l'interès viu amb que l'afavoreixen llurs espectadors incondicionals.

PICTURE'S MAN

ATENEU DE TARRAGONA

Secció de música "Filarmònica de Tarragona"

Concert per

MARIA TERESA MUNTADAS

Violoncel·lista

ALEXANDRE VILALTA

Pianista

TEATRE DEL ATENEU

Avui diumenge, a les cinc i mitja de la tarda

GAS-OIL, CREMADORS
i ESTUFES A GAS-OIL



Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telefón, 1219

Qui era Jesucrist?

Certs historiadors posen en dubte la existència de Crist, comparant-la a la de l'heroi nacional suís Guillem Tell, la qual, per espai de més de sis segles, fou creència a la Confederació Helvètica que el seu heroi havia tingut existència real.

No existí mai —afegeixen—, però, pel cas és el mateix. Es i seguirà ésser un viu ideal que influeix d'una manera poderosa en la vida espiritual dels habitants europeus i americans.

D'altres afirmen que Jesucrist fou un home admirable a qui tots devem prendre per model per la seva grandíssima i clara intel·ligència i per la seva bondat i caritat.

Atenent-nos a l'última hipòtesi procurarem examinar si tingué existència humana o divina.

Si Crist hagués estat Déu, com creuen alguns, no hauria cridat a l'hora de l'agonia a Déu, ja que ell era Déu, i com a conseqüència s'hauria cridat a sí mateix, la qual cosa hauria estat un absurd. Però el cridar a Déu perquè aquest l'havia abandonat era que en aquells moments acabava la seva vida mortal enmig de dos lladres, com si ell hagués estat altre vulgar criminal.

I aquell darrer sospir des de dalt de la creu no bastà per a redimir al gènere humà. De res li serví a aquest pare crucificat al seu fill. Però, hi haurà pare que tingui tan escassa imaginació i un cor tan dur que no trobi altra solució i en últim terme que permeti sacrificar al seu fill per a redimir a la Humanitat? Seria propi d'un pare cruel i inhumà.

Però, ja redimit la Humanitat? Ah! És que la Humanitat segueix sense redimir. Regnen les mateixes passions i misèries de sempre. Crist donà la seva vida per alliviar les seves dolors i sofriments que aquella envilida societat permetia. Posteriorment han ofert la seva vida infinitat de Cristos en defensa d'un ideal, com la donà aquell. Han anat pereixent aquests màrtirs per la intransigència i l'egoisme de les classes conservadores que, sacrificarien a llurs pares, per

tal de poder salvar els privilegis i riqueses que han vingut gaudint fins ara, i presenten aquests Cristos, aquests redemptors de la Humanitat, com a enemics de l'ordre públic, com a sediciosos, com a anti-humans, perquè predicaven una societat nova, un nou concepte de la Humanitat, que és el que no volen les classes conservadores, perquè volen la immutabilitat de les coses per a poder seguir vivint a costa de la misèria i de la dolor del poble.

Malgrat el temps transcorregut i la qualitat de Cristos que ha comprès la injustícia humana i ha mort per ella —apart dels que han anat redimint-la amb llur paraula, i altres amb llur exemple— segueix la injustícia, perquè la Humanitat va seguint tal com és ella d'egoista, de fanàtica i de vanitosa.

I des d'aleshores, des de que expirà aquell redemptor —que no redimí— a la creu, segueix l'agonia del cristianisme. El dubte entre els cristians ha desaparegut. Saben que els magnats, els dignataris i els traficants de la religió, sacrifiaren el més genuí representant de la classe explotada que procurà ja en aquell temps la reivindicació del proletariat.

SALVADOR PEDRO ESTEVE

Notes informatives

Filharmonica de Tarragona

Programa que descapdellará en el seu concert d'avui la violoncel·lista Maria Teresa Muntadas:

Primera part

Arioso, Bach.
Suite en do (violoncel sol), Bach.
Preludi, Sarabanda i Bourrée.
Sonata en re major, Bach.

Segona part

Sonata en sol major, Sanmartini.
1. Allegro ma non troppo.
2. Grave.
3. Vivace.
7 variacions sobre un tema de Mozart, Beethoven.

Tercera part

Dansa, Granados.
Intermedi de "Goyescas", Granados.
Nana, Falla.
Requiem, Cassadó.
Granadina, J. Nin.

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui:

Comissió Ajuntament de Vandellòs; comissió Cooperativa Agrícola de Tivissa; comissió Ajuntament d'Espluga de Francolí; comandant Rius; Comitè de la Guàrdia Nacional Republicana.

CARRERES

Domini sense esforç

ACADEMIA

ROIG

Papereria Moderna

R. Anguera

OBJECTES D'ESCRITORI
JEAN ASSORTIT EN REGALS

. Maurin, 26.—Telefón, 1870

Des del Front Sud-Ebre

Els nostres homes
del motor

No volem parlar d'aquells que ja en els primers moments de la lluita antifeixista abocaren en l'amor per la causa tota la seva activitat i pujaren cap al front transportant les milícies i els autos oficials en veritable despreci de llur vida, puix que com hom sap, en els primers moments de la guerra molts s'havien entestat que és fés a base de tirar endavant grups montats amb vehicles - automòbils.

La nostra intenció és parlar d'un grapat d'homes, anònims i modestos, que percatant-se que calia arranjat el gran dalta baix que produïen en els vehicles la legió de xòfers d'ocasió que havien sorgit i que malmetien a cada moment tot quan ingenuament es confiava a les seves mans entusiastes, però inexpertes.

Els tarragonins varen ésser dels primers en donar-se compte de la manca que es sentia al front d'un taller de reparacions i així, en el propi mes d'agost, ja pogueren saludar als nostres homes que havia pujat al sector on operava la Columna de Tarragona, disposats a arranjat el desori que hi havia en els cotxes.

Darrerament hem pogut visitar a Albalate del Lluitador el taller que els mecànics tarragonins muntaren, de moment, de manera embrionària, convertit ara en un gran servei de reparacions i àdhuc de construcció de peces d'automòbil, instal·lat amb gran amplitud i eficàcia.

El company Josep Giménez, que és el que està al seu front des del començament d'aquest taller, ens ha explicat les vicissituds i les amargors que han tingut d'afrontar per mantenir i ampliar aquesta obra, puix que entenia que calia mantenir-la contra vent i marea per l'honor dels mecànics tarragonins.

Les ganes de quedar bé dels nostres mecànics al fi s'han imposat de tal manera, que avui es pot dir que en un radi d'acció d'un centenar de quilòmetres el taller d'Albalate és fa indispensable, i la seva actuació mereix els més grans elogis dels caps militars i civils del sector.

Hem vist el llibre dietari on estan anotades totes les reparacions que ja pugen avui a l'enorme xifra del miler, nombre que ja parla per si sol de la tasca d'aquests abnegats mecànics tarragonins que per tal de complir, treballen les hores necessàries tots els dies, essent molts els dies que el sopar s'atrasa fins a quarts de deu de la nit per tal d'enllestir la feina empresa al dia.

Cal dir que aquest treball s'obté solament amb dotze homes, alguns d'ells coneguts esportius tarragonins que, damunt del feixuc treball que desenrotllen, encara els queda temps per practicar el seu esport favorit.

Com hom sap, la guerra s'ajuda a guanyar-la amb diferents activitats i més si en aquestes s'hi empra aquell ritme necessari i eficaç indispensable. Per això he volgut fer ressaltar el dinamisme d'aquests mecànics tarragonins que tant alt posen el nom de la nostra ciutat.

SALVADOR MASET

Albalate del Lluitador, gener del 1937.

CASA POU

Perfumeria, Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13, TARRAGONA

Esquerra Republicana de Catalunya

Federació de les comarques tarragonines

AVUI, DIUMENGE A DOS QUARTS D'ONZE
DEL MATI I AL TEATRE TARRAGONA

GRAN ACTE DE PROPAGANDA

EN EL QUE HI PRENDRAN PART:

MARTI ROURET
JOSEP ANDREU
MANUEL GABES
PERE COROMINAS
CARLES PI I SUNYER

Per la Guerra, per la Revolució i per CATALUNYA, ASSISTIU-HI!

Al Consell Permanent
del Partit

Es precisament en aquests moments en que el Partit comença una actuació política que cada dia es feia més necessària, quan el militant que sotscriu i després de visitar darrerament les comarques de l'Alt Pricrat, La Ribera, Terra Alta i Baix Ebre, s'adreça al Consell Permanent del Partit com així mateix a la Federació de les nostres comarques per tal de fer-los pelés no solament l'interès en què són acollits els actes darrerament organitzats per Esquerra, sinó també el ferm desig de tots els camperols i masses democràtiques d'aquelles terres de que es gugui endegar immediatament la revolució. Tothom està al seu lloc, i si bé hi han hagut desercions, aquestes poc greuges han fet al Partit. Tothom espera les consignes del Consell Permanent. Tothom té confiança amb aquest Consell.

Doncs bé, companys de la Direcció, cal ara, i segurament aquesta és la darrera oportunitat — que per ésser la darrera no deixa d'ésser la millor — fer tasca positiva davant aquestes masses avui més desorientades que mai per mor del terror i del pànic escamats per aquelles contrades. Cal anar tot seguit a la modificació

d'Estatuts i creació de plans de propaganda. És l'hora d'Esquerra Republicana de Catalunya per molts enemics que tingui aquesta concepció. Hem anat al camp i allà els ulls i les actituds dels camperols ens han dit moltes coses, una i la principal que aquesta gent està sota l'impressió del terror i per aquesta causa, ni actuen, ni protesten davant cap atropell, ni són moralment ningú.

No en un sentit de guerra partidista sinó per aixecar la moral i els esperits d'una gran majoria de catalans el nostre Partit ha de parlar per arreu i ha de dir la seva opinió, ha d'exposar els seus plans i ha d'orientar a les masses que necessiten ara més que mai un guiatge.

Companys del Consell Permanent d'Esquerra Republicana! De vosaltres depèn la marxa del Partit! Treballem i procurem tenir l'ajut de militants amb voluntat per emprendre i acabar l'obra que Catalunya necessita.

F. A.

Del Centre d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Francesc Pi i Margall

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts,
convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

A tots els companys de la
U. G. T. membres de Consells
d'Empresa i Comitès
obrers de Control

Hem arribat al moment de passar balanç de l'exercici que acabà el 31 de desembre del 1936 i cal fer algunes observacions als companys responsables dels Consells d'Empresa i Comitès Obrers de Control.

El decret de collectivitzacions i control obrer preveu la constitució d'una Caixa de Crèdit Industrial i Comercial el fons de la qual ha de formar-se amb una part dels beneficis que aconseguixin les empreses industrials i comercials del nostre país.

Per tant, els companys responsables dels Consells d'Empreses i Comitès Obrers de Control, i sobretot els companys afiliats a la U. G. T. no poden prendre cap acord respecte a la distribució dels beneficis que puguin resultar en el balanç de l'exercici del 1936 fins que el Govern de la Generalitat a proposta del Consell d'Economia estableixi el tant per cent que ha de passar a la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial, i el tant per cent que hagi de repartir-se entre els treballadors i el tant per cent que hagi de destinar-se a fons de reserva i altres conceptes.

Els camarades conscient de llur responsabilitat davant les empreses, que tenen una clara consciència de classe i es donen perfecte compte que la revolució comporta aquesta actuació seriosa i disciplinada de cara a les exigències de l'economia, compliran amb llur deure de veritables revolucionaris i no es deixaran convèncer pels companys de treball que pretenguin repartir-se els possibles beneficis de l'empresa collectivitzada o controlada i menys encara, seran temptats d'embutxacar-se uns diners, la major part dels quals, en el nou ordre revolucionari que estem estructurant, no pot ésser a profit d'un grup determinat de treballadors sinó que ha d'ésser a profit de la col·lectivitat.

Hi ha companys que, equivocadament, consideren que els guanys que puguin aconseguir-se a l'empresa on treballen els corresponen en absolut, de la mateixa manera que, en règim burgès, corresponien als antics propietaris. Amb aquest criteri egoista i contrari als interessos dels treballadors en general, amb aquest criteri de tipus burgès, seria impossible de reorganitzar les indústries en crisi i per tant, atendre les necessitats primordials de milers i milers d'altres companys.

Cap obrer revolucionari, cap Comitè de Control, cap Consell d'Empresa, no pot apropiarse d'uns beneficis industrials o comercials que han estat aconseguits amb l'ajut i la col·laboració de tot el poble treballador. En l'actual règim de collectivitzacions, és lògic i de veritable justícia, que la major part dels beneficis siguin destinats al servei de la col·lectivitat. I res tan convenient, en aquests moments històrics que estem vivint, com atendre les exigències de la reconstrucció econòmica del país per tal de posar els fonaments de l'edificació socialista.

La major part dels beneficis de les empreses que tenen a llur càrrec serveis públics, industrials o comercials, ha de passar a la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial de la Generalitat per tal d'atendre les demandes que formulin els Consells Generals de les diverses indústries de la nostra terra, la creació dels quals es podrà activar en gran manera després del recent decret classificant la producció catalana per branques ben determinades.

Els companys de la U. G. T., membres responsables de Consells d'Empresa o Comitès Obrers de Control, han de complir i fer complir aquesta nova consigna revolucionària i han de combatre aquells que, amb afany egoista, pretenguin atesorar unes pessetes que han de destinar-se a atendre les necessitats de la guerra i de la revolució.

Secretariat Central de Control
Obrer de la Unió General de
Treballadors.ESQUERRA REPUBLICANA DE
CATALUNYA OFEREIX A LA
GUERRA EL MILLOR DE LA
SEVA JOVENTUT

El company Miquel Rico, mort a primers d'aquesta setmana al front d'Aragó i l'enterrament del qual tingué lloc el passat dijous a la nostra ciutat, Miquel Rico, fervent esportiu i actiu lluitador dins el camp polític i social antifeixista, gaudia de l'amistat de tothom qui el tractava.

El seu enterrament hagué d'improvisar-se en unes hores de la matinalada. Malgrat la manca de temps la veu de la seva mort s'escampà per la ciutat com una reguerrada de pólvora. Esquerra Republicana de Catalunya "Francesc Pi i Margall", centre en el qual militava el finat, ha perdut, amb Rico, un company dels millors.

El futur velòdrom de Tarragona

Mantes vegades s'ha dit que la construcció del velòdrom a Tarragona era un fet. Totes les afirmacions que s'han fet en aquest sentit han fracassat. Avui, però, ens plau oferir als nostres lectors un interessant interviu celebrat amb un destacat element de la Secció de Propaganda de la "Unió Ciclista William Tarin del Casal d'Esports de Tarragona", al mateix temps que publicar la fotografia de la maqueta que fou exposada durant uns dies en un establiment de la Rambla del 14 d'Abril.

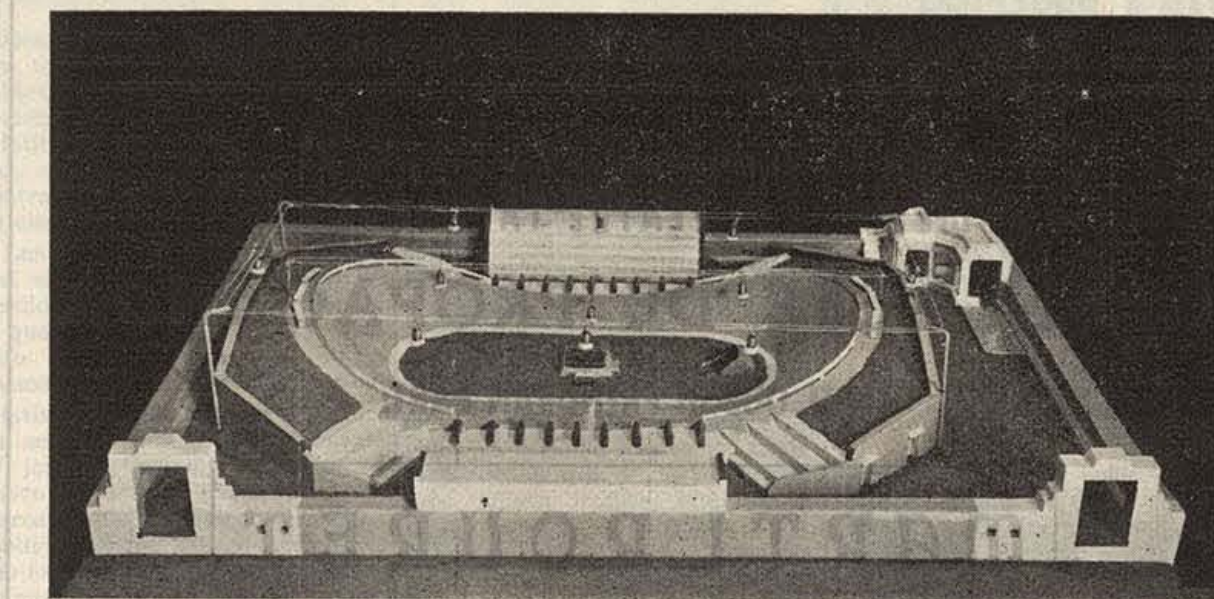
Molt s'havia dit respecte a la construcció d'un velòdrom que arribés a fer callar les justes aspiracions dels nostres esportius. Tots els projectes i càlculs havien fracassat per culpa dels organitzadors i d'aquells que en temps oprobiosos de dictadura no es preocupaven de l'esport.

Només ha calgut que el proletariat espanyol s'aixequés amb armes contra el feixisme i d'una manera senzilla, Tarragona, ha pogut completar els magnífics projectes que pensen portar a la pràctica en una data no molt llunyana els directius de l'entitat esportiva de la nostra ciutat, d'acord amb l'Ajuntament.

Què més interessant pels esportius que llegir un breu interviu del que serà el futur velòdrom? Aquesta idea ens ha animat a poder agafar uns punts i exposar-los a la llum pública. Hem trobat un company directiu de la "Unió Ciclista William Tarin" i desseguida ha atès, amablement, la nostra petició.

—Com estan els projectes encaminats a realitzar la construcció de tan envejat velòdrom?

—La cosa marxa com una seda, ens ha respost d'una manera categòrica. Tots els directius de l'entitat ciclista de Tarragona estem treballant de ferm en els treballs ne-



cessaris per a veure realitzades les justes aspiracions dels esportius tarragonins.

—...?

—El velòdrom sembla que serà construït en un terreny proper al camp d'hockey anomenat els "garrofers". Tindrà dues portes d'accés; la una pel carrer Colom i l'altra per l'Estadi.

—Quina llargada tindrà més o menys?

—Estem fent gestions per tal de que l'esmentat velòdrom tingui una llargada de 250 metres, cosa que és demanar molt.

—Quins campionats s'hi podran celebrar?

—Tots els campionats d'Espanya: tras-moto; mig fons; velocitat; carreres a l'americana i australiana i qui sap si els CAMPIONATS MUNDIALS...

—...?

—Es procurarà que el lloc destinat al públic i per on corrin els ciclistes sigui cobert per una "mar-

quesina" d'uralita. A més, hi haurà un restaurant - bar a tot confort, per tal de que els corredors que disputin la cursa de 6 dies, puguin menjar allí i d'aquesta forma no haver de sortir del velòdrom.

—...?

—També es podran celebrar matxs de "boxa", partits de bàquet i tennis. Per a portar a la pràctica el primer, es construirà un ring a la moderna.

—...?

—La capacitat per al públic serà formidable, doncs aquest velòdrom serà el millor d'Espanya. Superarà en molt al Tirador de Palma de Mallorca.

—...?

—També hi haurà una instal·lació elèctrica moderna que no enlluerni els corredors, consistent en uns vidres col·locats vora la pista per tal que no molesti la visualitat.

—...?

—Hi haurà una infermeria amb

sala d'operacions, dutxes, etc. A la "pelouse" hi haurà una espesa capa d'herba per tal de donar més relleu al velòdrom. Els vestuaris també seran moderns, i es montaran un servei d'altaveus per tal de donar a conèixer al públic la marxa de les curses, la composició dels equips i el resultat final.

—...?

—El nostre velòdrom serà molt igual al Palau d'Esports de Brussel·les i al Velòdrom d'Hivern de París. Aquests tenen una llargada de 250 metres. Tots els velòdroms superiors a aquesta mida no valen gran cosa, doncs aleshores els corredors es fatiguen massa.

—...?

—El nostre president compta amb l'ajut de l'amic Ducós, empressari del velòdrom de Tolouse, que vindrà a Tarragona per tal de dirigir junt amb altres tècnics a l'esmentada construcció.

—...?

—La comissió encarregada de la

construcció del velòdrom treballa activament perquè aquest sigui municipalitzat i que tant l'Ajuntament com la Generalitat s'ho prenguin amb el màxim interès.

—Capacitat per al públic?

—Aquesta pregunta encara no podem contestar-la. Torno a repetir que hi cabrà molt de públic i que hi haurà un esplèndid estoig de llotges.

Ara, el nostre company interviu ens dirigeix algunes preguntes.

—Ja podeu dir a tots els esportius de Tarragona que no regategin gens l'esforç, doncs amb l'ajut moral i material de tots podem realitzar ben aviat aquest somni del que durant tant de temps es ve parlant.

Igualment podeu afegir que l'entusiasme entre tots els socis és formidable i que cada un d'ells porta el seu gra de sorra per tal que tot el dit més amunt sigui una realitat.

A l'Ajuntament hi tenim molt bons esportistes. Un d'ells és el company Alcalde Joaquim Fort. També el Conseller de Cultura està força il·lusionat amb la realització d'aquest velòdrom, que serà ben segur l'orgull de tots els tarragonins.

Ací acabem aquest interessant interviu que haurà servit per a guiatge dels esportius en general.

A tot l'exposat anteriorment, nosaltres, com a bons esportius, hi afegim una cosa: QUE TOTES AQUESTES ASPIRACIONS S'IGUIN CONVERTIDES EN UNA REALITAT, I QUE AVIAT POGUEM DIR ALS QUE ENS VISITIN: "MIREU; AIXO ES EL VELODROM DE TARRAGONA".

COMBAT

Alerta, treballadors!!

La nostra Revolució ja té declarats enemics.

Els moments àlgids de la lluita antifeixista, quan encara per Catalunya retronaven els canons del general Godeu, el poble estava fermament unit, formava una massa compacta capaç d'assolir tots els objectius.

Aquesta unió improvisada és fàcil d'argumentar.

L'esperit de classe, l'instint de conservació, uniren la flor i nata de la classe treballadora en aquelles hores històriques.

Pels carrers sols hi transitaven els demnats, els rebels, els pàries. Les vides que es perdien, la sang que es vessava, eren vides i sang d'obrers revolucionaris de famolencs camperols, de gent desparacada.

Cada barricada separava dos mons, dues nissagues. Per una banda hi campaven els abellots, els capellans trabucaires i militars deshonrats. A l'altra s'hi fortificaven els explotats, els assedegats de justícia.

La significació de la lluita era ben palesa. Les dues parts bel·ligerants ben definides.

Capitalisme i Socialisme.

Burguesia i Obrers.

El triomf fou nostre. Els treballadors es reivindicaren.

La Revolució caminava victoriosa.

Passaren uns mesos i aquella unió s'anà desglossant. Tot el poble productor se'n lamentava.

Quina mà era la culpable d'aquella desmoralització?... Era, camara-

des, la mà, les mans, dels Kerenski, dels Noske.

Avui ho podem demostrar pràcticament.

Recordem que quan la Revolució Russa, la mà contrarevolucionària també entrà en joc. Els menxevics que es disfressaven de defensors del moviment d'emancipació social, esmerçaren les hores calumniant a Lenin, titllant-lo d'agent del Kàiser i l'acusaven d'aliat a l'organització reaccionària russa dels "cent negres". Caluniaven a Lenin perquè sabien que equivalia calumniar el Partit Bolxevic, el partit que en caminà la gloriosa Revolució.

La mà de Kerenski esgrimia la batuta en aquesta campanya denigrant. Campanya que perseguia sostenir les bases del règim burgès per tal d'ofegar el règim social que s'anava forjant.

Alemanya ha viscut, també, la seva Revolució. Allí hi trobem el retrat fidel dels Menxevics russos; són els social-demòcrates, és la mà de Noske la que mana assassinar a Karl Liebknecht i Rosa Luxemburg.

Però així com a Rússia, Lenin i bolxevics posaren en clar les vils maniobres de Kerenski, i l'impidiren desenvolupar la seva contrarevolució, a Alemanya, amb l'eliminació física dels dos dirigents proletaris, quedà eclipsada la trajectòria de la Revolució i resorgí altra volta la burgesia.

Actualment damunt del sol d'Ibèria, s'hi viu una nova Revolució proletària.

La Revolució espanyola, com la russa, com l'alemanya, té els seus Kerenskis, els seus Noske.

La contrarevolució la formen la burocràcia del P. S. U. C., recolzat

pels nuclis liberals burgesos, que no són altres que els partits d'esquerra.

La base del P.S.U.C., els obrers dels partits unificats, freturen, com nosaltres, una nova estructura social, un règim sense classes, una societat lliure i justa.

Però, alerta!, camarades. No deixeu d'ull els vostres líders, no perdeu de vista aquells novells revolucionaris que fins fa poc blasfemaven de tota avançada social.

No oblideu els antics monopolitzadors de la U. S. C.: els Comorera, Serra Moret i companyia.

Feu memòria, treballadors, dels articles de Comorera insertats a "Justícia Social" en els qual escarnia i es mofava de la signa la terra per al qui la treballa, palesava la seva antipatia a la Revolució Russa quan conservava la puresa de Lenin, atacava la III internacional, preferia més ésser Conseller de la Generalitat que membre de l'Aliança Obrera... i feu memòria, també, de Serra Moret, quan s'aixecava en ple Parlament i condemnava els fets d'octubre, menyspreava la gloriosa insurrecció asturiana.

No deixeu d'ull els vostres líders camarades del P. S. U. C.!

No deixeu, tots plegats, de vista ningú que vulgui obstaculitzar la marxa ascendent de la nostra Revolució.

Els moments estan prenyats de perills.

Els morts burgesos intenten resucitar.

L'Esquerra Catalana al redós de la qual hi han girat aquests anys amargs de República Catalana, amb la vergonyosa jornada d'octubre, la persecució dels anarquistes, els deportats a Bata, els apallissaments a la Quefatura de Policia, de les claudicacions polítiques després del 16 de febrer...

Què fan els diputats esquerrans? Què espera d'ells el poble revolucionari? És que no està completament superat al Parlament de Madrid i el de Barcelona?... No sabem que l'avenir ha d'ésser controlat pels obrers?... Doncs que acabin les seves gestions polítiques i que no intentin reviscolar aquells partits sense base sindical, sense programa socialista.

Si els obrers empenyen les armes per un Socialisme, quin paper volen que desgranin els mitjans que celebren si fins ara han defensat les classes explotadores?

La contrarevolució vol conquerir posicions.

Mentre allà al front, combaten aferrissadament les milícies d'obrers i pagesos, els agents menxevics i social - demòcrates, fan retornar a la reraguarda els cossos de la Guàrdia Nacional, d'Assalt i Seguretat.

Aneu al Vendrell, a Valls, a Montblanc, a tots els llocs, i veureu la veritat de tot això.

Els contrarevolucionaris volen hipotecar els Tribunals Populars. Els condemnats a mort, són indultats, les penes greus, són dulcificades, com si la sang dels camarades caiguts, fossin talls d'aigua!

També en matèria de proveïments es vol restablir el lliure comerç, que és com dir: legalitzar la vida dels acaparadors, dels intermediaris.

Camarades, alerta!

Se'ns vol desviar del senderó revolucionari. Cal vigilar les maniobres, vinguin d'allà on vinguin.

Ajuntem-nos, treballadors, i emprem totes les energies perquè no puguin mai més rebrotar els polítics professionals i perquè no hi hagi figures sinistres, que ens facin remembrança dels famosos traïdors de la causa alliberadora d'un poble.

Nosaltres, malgrat els passos donats enrera, som optimistes, i creiem que la Revolució Ibèrica no es perdrà com la d'Alemanya, sinó que seguirà triomfant com la de Rússia, ja que tenim unes organitzacions eminentment revolucionàries que són la C. N. T., la F. A. I. i el P. O. U. M., les quals, junt amb la BASE DEL P.S. U. C. I DE LA U. G. T., jugaran el paper que jugaren els bolxevics l'any 17.

Optimistes, però... Alerta!

RICARD GARRIGA

J. C. I. (P. O. U. M.)



L'Orfeo Canongí a la nostra ciutat

El proper dimarts, dia 12, l'Orfeo Canongí, la institució que tants llorers ha guanyat en el transcurs de la seva existència, actuarà a la nostra ciutat en un magne festival líric a profit de les ambulàncies del Socors Roig Internacional. Les obres destinades a delectar el nostre públic són "La Dogaresa" i "El duo de la Africana", les quals són interpretades d'una manera magistral pels artistes de l'Orfeo.

Administración de Rentas Públicas de la Provincia de Tarragona

Se pone en conocimiento de todos los propietarios o administradores de minas radicantes en esta provincia, que conforme al Decreto aparecido en la "Gaceta" del día 7 de enero de 1937, ha sido prorrogado el plazo para el ingreso del canon de superficie de las minas hasta el próximo día 31 de los corrientes.

Tarragona, 8 de enero de 1937. — El administrador de Rentas Públicas, Luis Baena Varadé.

Sindicato Unico de Sanidad de Tarragona

Atento a las necesidades del momento, que requiere el poder contar en los Hospitales, con personal especializado, este Sindicato, organiza un Curso para Enfermeras.

La inscripción que será libre y gratuita, podrá hacerse hasta el día 30 del mes de enero, en nuestro domicilio social, calle Méndez Núñez, 13. — Por el Sindicato, la Junta.

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 14'5; mínima, 6'5.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 77'5; a les 18, 77'1.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., ESE; a les 18, id.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 81; a les 18, 77.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 — Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanya, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

DELS FRONTS DE COMBAT

La guerra civil espanyola i la situació internacional

Prou textos, ha arribat l'hora dels fets

Aquest és el clam unànime que s'aixeca a França

Els cercles polítics de París qualifiquen de gravíssima la situació internacional

A la capital francesa s'assegura que avui ocorrerà alguna cosa sensacional

París, 9. — En comentar l'evolució política i diplomàtica dels esdeveniments espanyols pot parlar-se, aquesta vegada, de clara i rotunda reacció de l'opinió pública francesa. Quan ahir arribaren els rumors dels maneigs nazis a l'Àfrica del Nord i els habituals òrgans de propaganda hagueren informat de la veritat dels susdits rumors, no s'alçà una protesta o un crit d'indignació, sinó una veritable udl de ràbia. El que, des del començament de la guerra dels generals espanyols, venia dient la premsa francesa d'esquerres, això és, que Alemanya, a Espanya, cercava el setge militar i econòmic de França, apareixia clar als més refractaris.

Una paraula sortí de seguida dels llavis de tothom: Agadir. Hitler, nou Kaiser, posa el peu a Àfrica per a amenaçar pel darrera tot l'imperi colonial francès.

Però aquesta vegada —diuen a París— no hi haurà altre Delcasé perquè França, militarment i econòmicament —pot enfrontar-se amb qui sigui per a mantenir la seva dignitat.

Els que coneixen França saben del miracle dels grans moments d'"unió sagrada". Aquesta és la frase d'avui. Els estúpidament sectaris de "L'Action Française" no parlen ja dels "neo-patriotes" (referint-se als comunistes) i Montclair (o sigui Georges Mandel) a "L'Ami du Peuple", troba nous accents jacobins "en defensa de la pàtria".

El més sensacional és la declaració de Wladimir d'Ormesson, en

l'aristocràtic "Le Figaro". Aquest senyor, emiliència gris un dia no llunyà de Briand-Tardieu, i que s'havia distingit en la seva campanya —a favor de la no intervenció, si no pot parlar-se de la intervenció a favor de Franco— es dirigeix amb còmica serietat al govern instant-lo perquè "demonstri la seva fermesa amb la seguretat que TINDRA TOT EL POBLE FRANCES DARRERA SEU".

Es considera, en general, que la qüestió del Marroc —que descombreix amb absoluta claredat, el joc d'Alemanya en la guerra civil espanyola—, serà el de màxima actualitat dintre uns dies perquè el govern francès és impossible que toleri aquesta ingerència alemanya a Àfrica del Nord. De moment s'ha publicat en alguns periòdics una nota dient que "el ministre de la Guerra, senyor Deladier, anirà al Marroc francès en viatge d'inspecció, que interessa a la defensa nacional." A més s'anuncia, en els centres oficials, que l'"esquadra francesa ha escollit enguany per a lloc de maniobres les costes africanes al llarg de la zona francesa del Marroc".

París, 9. — La senyora Tabouis confirma en el periòdic "L'Oeuvre" que el Govern francès lliurà ahir a les autoritats rebels de les poblacions de Melilla i Tetuan una nota de protesta, enumerant els funcionaris, les tropes i les fortificacions construïdes per alemanys al Marroc espanyol. A més a més, s'indica a Franco que d'acord amb els tractats franco-espanyols, Espanya es compromet a no perdre cap tros del terreny que està sota el seu mandat.

Es confirma en els cercles internacionals de París que el Govern francès considera la situació gravíssima i no està disposat a contemporitzar. Es fa observar aquest matí el to, particularment greu, de l'òrgan socialista "Le Populaire", que afirma "Prou textos; ha arribat l'hora dels fets."

A París, en els centres oficials, s'espera que avui es produirà quelcom sensacional, i a les redaccions dels periòdics es viu una atmosfera d'agitació i sensacionalisme.

Detalls del bombardeig de l'ambaixada britànica a Madrid

han resultat ferits diversos subdits britànics

Madrid, 9. — Un dels nostres redactors ha visitat l'edifici de l'Ambaixada d'Anglaterra, situat al carrer de Fernando el Santo, on varen caure diverses bombes de les que anit llançà sobre Madrid la covard i criminal aviació facciosa.

El nostre redactor ha comprovat que al jardí de l'immoble van caure tres bombes incendiàries i una altra en una teulada. Aquesta darrera produí un petit incendi.

Una dot de les bombes caigudes al jardí, anà a parar a mig metre del dipòsit de gasolina, que per al seu

ús particular posseeix l'Ambaixada.

En una casa situada al costat de l'Ambaixada, que forma part, així mateix, de l'edifici diplomàtic i gaudeix com ell dels beneficis de l'estraterritorialitat, va caure una bomba explosiva de gran calibre, que causà grans estralls. Al dit immoble resideixen molts súbdits anglesos, que han estat evaquats de llurs vivendes anteriors.

A conseqüència de l'explosió d'aquesta bomba resultà amb lesions lleus al cap l'agregat honorari de l'Ambaixada, representant oficial de l'ambaixador en aquests moments, Mr. Edwig C. Lanze, que romangué més de deu minuts sepultat entre les runes i que ha estat una veritable casualitat afortunada que no sofriés lesions de gravetat.

També resultà amb lesions de pronòstic reservat, la súbdita Miss Angela Sorris, que en el moment del brutal atemptat es trobava en una dependència consultant un assumpte particular.

De menys gravetat són les lesions sofertes per una minyona espanyola.

Mr. Edwig C. Lanze, davant els agents que acudiren en els primers moments, setnyors Madrigal i Sus, així com davant els periodistes, es lamentà de l'ocorregut, dient textualment: "Aquests bombardeigs nocturns, sense cap objectiu militar, són el crim més monstruós".

Laboratori Radio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels ceces:

321

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

El darrer comunicat oficial del Ministeri de l'Aire

Vint-i-sis caces lleials contenen el bombardeig que efectuava l'enemic sobre la capital

València, 9. — Comunicat oficial facilitat pel Ministeri de Marina i Aire, corresponent a la darrera jornada. Diu així:

Les operacions de l'aviació lleial al front de Madrid durant el dia d'avui han estat les següents:

De matinada, abans de fer-se de dia, i guiats per senyals lluminoses, els nostres aparells han bombardejat intensament les posicions de l'enemic.

A dos quarts de deu del matí s'han elevat vint-i-sis caces amb la missió de contenir el bombardeig que començava a efectuar-se per l'enemic sobre Madrid. En arribar a l'altura de Barajas han vist nou "Junkers" que es retiraven després d'efectuar el bombardeig amb tan poc encert que una gran part de les bombes han caigut damunt les seves pròpies línies. Els nostres caces no han pogut atrapar els "Junkers" i han hagut de limitar-se a entaular combat amb els caces enemics, sense resultat.

A tres quarts de quatre de la tarda quinze aparells nostres han els voltants d'aquesta població. Hi han llançat quaranta-quatre bombes. Seguidament aquests aparells han baixat i des de molt poca altura han ametrallat les concentracions enemigues.

Tots aquests serveis s'han fet sense cap novetat per la nostra part.

A Andalusia ha estat bombardejada afegiment l'estació d'Andalquivar.

Combat naval al golf de Biscaia

La flota basca ha fet fugir les unitats faccioses

Baiona, 9. — Aquest matí, al Golf de Biscaia, ha tingut lloc un combat naval entre forces governamentals i rebels.

La xalupa governamental "Navarra" ha perseguit el "Velasco" i una xalupa rebel que l'escortava.

El "Navarra" ha fet fugir les dues embarcacions rebels.

S'anuncia, per altra part, que les embarcacions armades del Govern basc que fan la vigilància de les costes, s'apoderaren, a l'altura d'Ondarroa, d'una xalupa rebel.

L'ambaixador d'Anglaterra a Espanya protestarà a Burgos pel bombardeig contra l'ambaixada britànica a Madrid

Londres, 9. — L'ambaixador britànic a Espanya, que resideix actualment a Hendaia, ha rebut instruccions del seu Govern per a protestar enèrgicament prop de les autoritats rebels de Salamanca per la violació de la zona de seguretat de Madrid, on es troba l'Ambaixada britànica. Franco es comprometé a respectar aquesta zona i ahir un bombardeig rebel tingué com a objectiu l'esmentada zona.

El Govern britànic es reserva el dret de demanar compensacions.

Si voleu comprar barat no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

CAÇADORES PULL-OVERS

el millor assortit

=ALSINA=

Unió, 27

Espigolant

"Treball" comenta la gravetat de la situació de Madrid davant de la pressió enemiga i diu:

"Durant el dia d'ahir l'enemic ha pressionat durament a Madrid i la marina pirata ha bombardejat Portbou i Ultera amb més intensitat que les vegades anteriors. Hitler i Mussolini no solament no renuncien a la conquesta militar d'Espanya, sinó que accentuen llur desvergonyida intervenció al nostre país amb homes, diners i material. La situació, a Madrid, segueix essent greu; al litoral català pot esdevenir-se amb molta facilitat. Es cert que les tropes del poble han fet alguns avanços en determinats fronts; però ni això posa la capital de la República fora de perill, ni molt menys decideix el resultat de la guerra a favor nostre."

Medicina social

Deberes que impone al técnico

La Medicina Social, rama la más importante del saber, es la conjunción de los conocimientos adquiridos con el estudio y la experimentación deducida de la sociología, aplicados al orden cívico o humano para el bienestar general y privado, procurando la liberación del ser viviente, como productor, y velar por el ciudadano en todos los órdenes, oficios manuales, técnicos-industriales y funciones vitales.

Y como fines primordiales, de suma preferencia, la disminución de los accidentes del trabajo; enfermedades profesionales; mortalidad debido al uso de substancias tóxicas o venenosas, en que se desenvolvía y operaba el obrero en talleres, fábricas, minas, astilleros, y demás manufacturas, que no reúnen condiciones de higiene, ventilación, etc., sin tener en cuenta el Estado, ni la burguesía explotadora, que había de conservar y por ende prolongar la vida del compañero manual, por ser el "factor genuino de vida, salud y riqueza de producción" con el menor esfuerzo y gasto de energías.

Más la Sociedad capitalista, en su desmedido afán de lucrarse con la sangre proletaria, ha sido la causa de esta hermosa gesta revolucionaria, que barriendo los frágiles cimientos financieros derrumbó todo lo odioso que empozaba los espíritus, dando paso a que las rebeldías justicieras de antes sean ahora, realidades presentes, por estar todos los resortes fabriles, industriales y agrícolas en manos del pueblo dirigido y valorado por los "Comités de Control", esencia misma del proletariado.

De ahí el valor que tiene la Higiene y Medicina social, en los momentos presentes, pues para extender su acción, el poder público, no puede ponerle con lápidas ni defender inteteses creados, como antes de la Revolución del 19 de julio pasado.

Por lo tanto, el "contenido social" libre de seres abúlicos y gérmenes patógenos eliminados, puede ser hoy la "ley del vivir", el derecho supremo de la salud, y la norma preferente de la Higiene en to-

Les dues grans sindicals i els partits polítics front a front, escriu "Solidaridad Obrera" i afegeix:

"Vencidos los peligros en los primeros momentos de la sublevación que amenazaban estrangular para siempre al proletariado, y cuando los trabajadores, después de derramar ríos de sangre, están en camino de estructurar su Revolución, surgen de nuevo con sus habilidades seculares de viejos partidos políticos, alguno con cierto matiz proletario pretendiendo coger la dirección de los destinos nacionales. Con qué derecho? Cual es el haber de esos sectores políticos de tipo social durante los últimos cinco años de lamentable actuación burguesarrepública? Es que no les cabe a ellos la principal responsabilidad de cuanto ha ocurrido en nuestro país?"

sistir las más econólicas luchas sociales y económicas, como convertirse en leader y mentor de sus compañeros, haciendo vibrar en ellos, sus dormidos o aletargados sentidos al dulce canto de la libertad y del amor universal, madre tutelar de todos los pueblos libres y oprimidos por el yugo del despotismo burgués internacional.

Este es el "valor de la Medicina social", faro de ideales sublimes, yunque forjador de sociedades constituidas por seres libres, sanos y cultos, que serán los mentores del porvenir justiciero y redentor de muchedumbres, cuyos albores vislumbramos con el triunfo de nuestra victoria en toda su esplendorosa magnitud.

Vengan los hombres del hoy y

del mañana, ofrezcan su labor cultural y técnica, verdaderos granos de arena, convertidos en tutores del "Bien decir" y maestros "del mejor hacer", y todos juntos, ante el símbolo del Trabajo, "seamos elementos integrales del escenario de la Vida, anulando para siempre la "lucha por la existencia" en la que vencía el más fuerte; y sea la alegría del vivir, el acicate fecundo de la "Solidaridad humana", que anulando al hombre - máquina lo trocarse en el "ser pensante que dirige y encauza" las actividades de sus hermanos, por la senda del bien y fraternidad sindical!!

Dr. A. ROYO.

Tarragona Enero 1937.

Secció Esportiva

GUIA DE L'ESPORTIU

Actes a celebrar avui en els quals hi prenen part elements tarragonins

Matí

Partits de bàsquet entre els equips:

Penya Brú - Penya Pallach.
Penya Esportiva - Casal d'Esports.

Escola Treball B - CADCI.

C. E. Llamp - Escola Treball A.
A les noies: Camp de l'Avinguda del Catalunya. Partit de futbol entre el Casal d'Esports (Amateur) i la Penya Pren el Pel.

Tarda, a tres quarts de tres: Partit de futbol entre els primers equips del Tarraco i del Català de Cervera.

FUTBOL

Equips probables per avui:
Tarraco. — Telesforo, Aleu, Vergés, Fàbregues, Vinyeta, Gómez, Llimona, Moreno, Pérez, Guasch i Pelegrí.

Casal d'Esports (amateur). — Màs, Giglione, Maimús, Rosell, Ayguadé, Menéndez, Mateu, Sorines, Rovira, Leandro i Llordachs.

Penya Pren el Pel. — García, Mafé, Casanova, Balsells, Pentiñat, Jutglà, Segura, Moreno, Joan, Rebull i Obiol.

Aquesta tarda un Tarraco - Català de Cervera que és esperat amb fort interès

Aquesta tarda el Tarraco sortirà amb unes ganes boges de fer-se amb els dos punts i d'aquesta forma seguir de prop les petjades del "leader" del grup.

Es per aquest motiu que tots els aficionats al futbol s'han donat cita per aquesta tarda per tal de desplaçar-se al terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya i fruit d'una magnífica tarda de futbol.

Casal d'Esports (amateur) - Penya Pren el Pel

A profit del Sanatori Marítim de la Rabassada, en el terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya es celebrarà aquest matí, un interessant partit de futbol entre l'amateur del Casal i la Penya Pren el Pel.

Degut a la finalitat a què seran destinats els beneficis, és de suposar que a aquest partit hi assistirà un nombre ben crescut d'aficionats.

BASQUET-BALL

III Campionat Local

Aquest matí es disputarà la IV Jornada d'aquest interessant campionat local de bàsquet.

Els encontres a celebrar són els següents:

Penya Brú - Penya Pallach.
Penya Esportiva - Casal d'Esports.

Escola Treball B - CADCI.

C. E. Llamp - Escola Treball A.
Toca descansar a l'Escola de Comerç.

Música al cinema

En data 30 del proppassat desembre, vàrem ésser objecte en les columnes de LLIBERTAT d'un petit comentari per part del redactor o crític del cinema que signa Picture's Man.

Nosaltres, músics poc acostumats a sentir una veu falaguera, no podem per menys d'agrair sincerament que hagi sortit una ploma encoratjadora d'aquest estament social que se'n diu músics, una ploma que trobi bé el reposament dels conjunts musicals als cinemes, una ploma que demani que aquests conjunts fassin bona feina, que despertin el bon gust musical adormit per unes innumera-

bles causes, que han fet que el poble es trobi mancat d'aquest gust musical, car la major part de manifestacions d'aquest art meravellosos en tota la seva gama, han sigut i són a base de baixes realitzacions que determinen una rebaixació de la bellesa continguda.

No és la nostra pretensió de que en el cinema els conjunts musicals siguin una escola perfecta de gust musical, puix que per ço hauríem de començar per l'escola primària, formant des d'allí el ferment d'una selecció que al seu degut temps donaria el seu fruit, però si pot ésser una de les peces de l'engranatge per arribar a aquesta superació que nosaltres voldríem.

La revolució que estem vivint ha estat per a nosaltres, podríem dir-ne, l'alliberadora de la nostra classe respecte al cinema, la que ha tirat per terra l'egoisme desmesurat de les empreses excoient de les seves sales a tots els conjunts musicals que hi havien, portant a la llar dels seus components una situació desesperada que no havia estat escoltada per ningú.

Ha estat per a nosaltres la reivindicadora de la nostra personalitat, i per això ens debem a ella amb tota la nostra força, amb tot l'entusiasme que produeixen els himnes revolucionaris que executen i que condensen l'essència de la mateixa.

Nosaltres contribuïm a l'enlrament de la cultura del poble, fent-li escoltar les melodies més escolides, que porten la pau a l'esperit, domesticant les morbositats nostres obrint camí per obtenir una vida més plena de generositats i més plena de benaurances.

FIDELIO.

CASA FIGUERAS

Sastreria, Camiseria

:: i Confeccions. ::

■■■■

La que ven més barat

■■■■

ngel Guimerà, 7

TARRAGONA

El passat dia 6 els pirates facciosos varen detenir tres vaixells soviètics

Que alliberaren l'endemà, previ escorcoll del carregament

Moscou, 9. — Segons notícies que arriben d'Espanya, el vaixell soviètic "Rosa Luxemburgo", que navegava per l'Atlàntic procedent de Rotterdam, amb càrrega de carbó, fou detingut el dia 6 del corrent al estret de Gibraltar per un vaixell-draga rebel i conduït immediatament a Ceuta, on fou posat en llibertat després d'un minucios registre.

El vaixell "Belomor" Kanak", que procedent de Rotterdam es dirigia a Gènova amb carregament de carbó, fou igualment detingut el dia 6 a l'estret i conduït a Ceuta per vaixells pirates i després posat en llibertat.

El petrolier "Sakhaline", que es dirigia a Hamburgo amb carregament de petroli, fou detingut el dia 6 a l'altura del cap Villano i conduït al Ferrol on, al matí següent, fou posat en llibertat.

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA